

חיי הסוערים ושואל: דארל?"

שנתיים קבע הפסיכולוג של בית-הסוהר, לאור חוסר לי וסיכוי לחזור למוטב, כי יש להעבירני למחנה במחנה זה לא היו שומרים וגדרות. שם נשארתי רבע השנים הבאות.

כל הזמן חייתה בי התקוה המוחשית שאשתחזר לפני זמני, מכיוון שהפסיכולוג המנהלי בית-הסוהר פסק-הדין היה בלתי-רגיל ואכזרי, והמליצו על שיח תחת אלה התבדו בוועדת השיחרורים. יתכן כי מוצאי לך לך.

ר 1953, שבועיים לפני חג המולד, השתכנעתי סופית לי תקוה להשתחרר. היו צפויות לי בבטחון גמור ע שנים של ישיבה, במקרה הטוב ביותר. יצאתי ברגל מנה-המעצר (דבר שלא נחשב לפי החוק כבריחה מבית- נכנסתי לאוטובוס ונסעתי ישר למקסיקו — נסיעה נמשכה כשבוע.

***

בנו של מייזנברג

שעברתי את הגבול למקסיקו, היה בי הרצון ע לישראל, אבל הרגשתי כאילו כבר הגעתי לארץ בלילית כמה חדשים מאושרים בארץ נחמדה ודמוקרטית יתי את שמי ועברתי כסוכן נוסע לחלקי מכוניות. יי יפה — והיה לי די כסף כדי לבוא לישראל, בפעם

הכרתי שעל כל היהודים בעולם לחיות בארץ-ישראל, י היום באושר במקסיקו. בפעם הראשונה בחיי הרגשתי יני אדם בין בני-אדם.

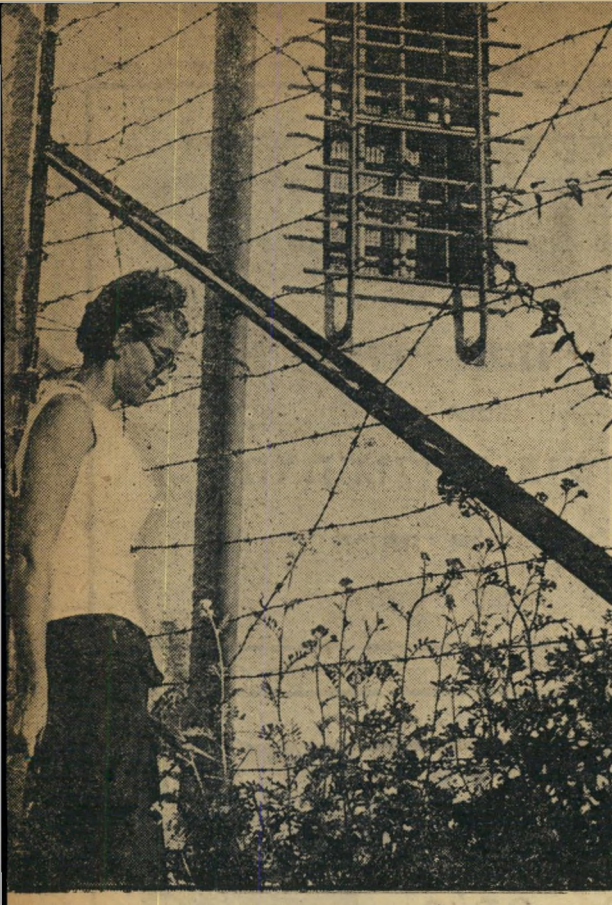
י מן האמנות של ארץ זו. אמי היא ציירת, וחי הטיבועו את חותמם תמיד על אחירת ביתנו. סבי בא ה מארץ-ישראל. הוא היה אדם דתי, והפך לראש הקהילה בטרוריס. כשמת, היתה הלחיתו גדולה מזו של ין רובלטר, שמת סמוך לאותה תקופה.

הוא אדם ישר וקפדן מאד, המנהל את בית-החרושת עלידי סבי. הוא הפך אותו לעסק של מיליונים. הבנין שלו בלבד, שנבנה לאחרונה, עלה למעלה ממיליון רציית ללמוד ספרות ואמנות. אולם אבי הקפדן הכניס בית-ספר צבאי, אחד הטובים בארץ. לא הרגשתי שם יאחרי ארבע שנים שם, שינה אבי את דעתו והחליט לעבוד במפעל שלו. לשם כך שלח אותי לבית-ספר טוב בלוס-אנג'לס, שם למדתי עד שהתנדבתי לצבא. 1947

זחתי היא ציונית. אמי היא נשיאת ארגון אורס לכל יגאן. לכן היה זה טבעי, אחרי שצברתי די כסף שנסעתי לישראל. באתי באוגוסט 1954, בשם המקסיי אודיו, מתוך מטרה להיות לעולה.

יים אחרי שבאתי לישראל הופיעה אשתי האינדיאנית, איתיה במשך שבע שנים. כשהייתי בבית-הסוהר בילתה שנים מרות בבית-חולים לחולי שחפת, על חשבון י.

עם בואה הבהירה לי שלא תחלום להישאר בישראל זד למעלה מן הצורך. היא ניסתה לשכנע אותי בצדקת יעולמה, בה לא היה מקום לישראל. אחרי כל השנים בבית-חולים לשחפת, ומאחר שידעתי כי הוציאו לה יאחת וכי אולי ימי חייה ספורים, לא היה עם לבי ממנה. לכן, בעצב רב, יצאתי עמה מישראל ונסענו

פורמס של כלה ציור זה של גייקובס צוירר ביד.

ציירת מצליחה, שהציגה את תמונותיה בפאריס ובשטוקהולם. השבוע עומד גייקובס לשאת אותה לאשה.

חיינו שם כשנה. עבדתי כסוכן נוסע למכונות לטיפול-יופי, בעוד אשתי, שהיא יפה מאד, עבדה כדוגמנית.

הייתי מאושר בבריטניה, היו לי ידידים טובים, ושמתתי בחלקי.

***

אחרי כמעט שנה אמר לי הרופא המומחה שאם נישאר עוד חודש אחד בבריטניה, יהרוג מזג-האוויר את אשתי. לכן נפרדנו מן החיים הטובים ונסענו לדרום ספרד שטופת-השמש, ומשם לטאנג'יר. חיינו שם שנה.

עבדתי כסוכן בעסק של השכרת רהיטים. בתום תקופה זו גילה אותי האפ.בי.אי. — הבולשת הפורלית האמריקאית. הקונסול האמריקאי החרים את הרכונ שלי, שהיה מקסיקאי. עד אז לא ידעתי כי לאמריקה זכויות אכסטר-טריטוריאליות בטאנג'יר. הי קונסול טען כי אני עונני אורח אמריקאי, וכי על כן יש לו סמכות שפוטית עלי.

או החלטתי, אחרי גודני הרבים, שמקומי במקום שרציתי להיות בו מאז ומעולם. ידידים השיגו עבורי דרכון מארוקאי, בשם הכוזב דויד בן-שיטריה. בעזרתו באתי לישראל. היה זה בדצמבר 1956, ימים מעטים אחרי מיבצע סיני.

כעבור שמונה חדשים באה גם אשתי, בניגוד לרצוני. אחרי פרידה מלחה בהתנגד

מול חלון הכלא

כתיב כלתה בגלל צילום זה נעצר צלם העולם הזה.

שתיים בלילה שכר את הדלתות בדירת כלתי והריב עליה סכין. באותו רגע באתי לשם והוצאתי את הסכין מידי. הובלתי אותו בשקט הביתה. כלתי הגישה גדו קובלנה פלילית, וכנקמה על כך הלך לשגי רירות האמריקאית והלשון עלי. הוא מוסיף להתפאר על כך עד היום בפני ידידיו. את עברי ידע מפני שהיה ידני של אשתי הקודמת.

כך, 18 חודש אחרי בואי ארצה, במאי 1958, נדהמתי כאשר באו שוטרים לסטודיו של כלתי, שהיא ציירת ידועה ובעלת שם בחוק-לארץ ואסרוני. נאמר לי כי אוחקו בכית-הסוהר עד שאגורש מישראל תחת משמר.

***

אזרח ישראלי!

גם ברנע זה תקחתי הלוהטת היא שיורשה לי להגשים את שאיפת חיי, להמשיך את חיי כיהודי בין יהודים, כאזרח ישראלי.

אם יאיר לי מזלי לקבל את האזרחות, אוכל לקבל כסום גדול של כסף, אותי ברצוני להשקיע כאן כדי לכסס את קיומי. אין ספק שאוכל להיות אזרח מועיל — ולא „אויב ציבורי“, כפי שניסו לתאר אותי.

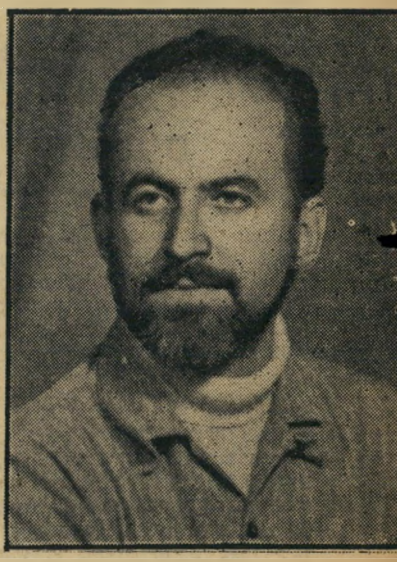
הורי עדיין מקחים לבוא לארץ כדי לפי גוש את אשתי החדשה, הישראלית.

ככין בשתיים בלילה

יד עם בואי ארצה הלכתי למטה הארצי של משטרת ישראל וסיפרתי את כל פרטי חיי, מבלי להחסיר דבר. נתתי להם את דרכוני המזויף, אמרתי שאינני רוצה להשתמש בשם כוזב, ושאני רוצה להיקרא שוב באופן חוקי בשמי האמיתי.

המפקח שדיבר אתי אמר לי שאין לי מפני מה לחשוש, וכי אמשיך לחיות לפי שעה בדרכון הכוזב. הוא הודיע שיסכימו לתת לי אשרת-תייר לשלושה חדשים, אך בינתיים לא יסכימו לתת לי אזרחות. המי-שכתי לחיות כך, כשאני מאריך מפעם לפעם את הויזה.

באחד הימים בא ידיד של כלתי, שהיינו משאילים לו לעתים קרובות את מכוניתנו, והתרגו עלינו על שסירבנו לתת לו את המכונית בהיותו במצב של שיכרות. בשעה

מראה את גייקובס ואשתי הראשונה כזוג מאושר בלונדון, כאשר הצליחו לחיות שם מבלי להתגלות על ידי האפ.בי.אי. האמריקאי. הם עזבו את לונדון בגלל מחלת הריאות של אשתו.

האשה האינדיאנית התמונה שהתנוססה על פיה של גייקובס, ממנה התגרש ברבנות בתלאביב.